

Onderaan de filatelistische ladder - 24

Werelderfgoed

Onlangs vond ik bij het opruimen van een doos 'allerhande' een tweetal boekjes van de Verenigde Naties (1). Zoals u ongetwijfeld weet, heeft de VN een drietal vestigingen met een eigen postautoriteit: Wenen, Genève en New York. De taal van de postale stukken is respectievelijk Duits, Frans en Engels. Mijn boekjes kwamen van de VN in Wenen, maar een korte duik in de catalogus maakte al snel duidelijk dat er (met andere taal en frankeerwaarde) soortgelijke boekjes zijn verschenen in Genève en New York. Boekjes? Zulke luxe exemplaren duiden we hier vaak aan met de term 'prestige-boekjes', maar de Michel-catalogus heeft het gewoon over *Markenheftchen*, dus 'boekjes'.

Stel dat ik een verzameling zou willen beginnen over de Vesuvius of Pompeï, wat voegt het boekje over Italië dan toe aan a. de losse zegels van de VN, identiek aan die in het boekje en b. de diverse andere (Italiaanse) zegels met afbeeldingen van Pompeï of vondsten uit die plaats (2)?

Het is zeker niet misplaatst, ja eigenlijk een 'must', om in dit geval (ook) materiaal van de VN te gebruiken, want het is UNESCO, onderdeel van de VN, die Pompeï de status van werelderfgoed heeft verleend.

We gaan het boekje nu zorgvuldig slopen. Er moet bij een inzending geen discussie ontstaan over correct gebruik van de onderdelen, in dit geval de velletjes, van een boekje. Bij niet al te dure boekjes is het daarom handig om naast de uit een boekje gesloopte onderdelen ook een gaaf boekje te tonen. Dat werkt veel gemakkelijker dan het maken van kopieën.

Het velletje met de vier zegels voegt thematisch niets toe aan een losse zegel met dezelfde afbeelding, maar de velletjes met de tekst is een ander verhaal (3). De kunst van het thematisch verzamelen is – zoals u zult

beamen - dat het verhaal zoveel mogelijk verteld wordt door filatelistisch materiaal. En dat doet het! Want alles uit het boekje is reglementair bruikbaar. Er is nog wel een ander (tactisch) aspect: de 'Weense' boekjes zijn niet de meest voor de hand liggende als u exposeert in een franstalig of engelstalig land en mis-

schien zijn juryleden gevoelig voor zo'n detail...

Conclusie: bruikbaar materiaal, één in een verzameling moet kunnen, geen hoge score voor zeldzaamheid, maar het klimt een paar treetjes op de ladder.

□

